

Papağan ve Kaplumbağa

Jane MEADOW

Papağan ve Kaplumbağa

Jane MEADOW

Güneş ışığının yaprakların arasından dans ettiği yemyeşil bir ormanda Percy adında bir papağan yaşırdı. Percy'nin zümrüt yeşili tüyleri, kıpkırmızı bir göğsü ve hep açık duran altın sarısı bir gagası vardı. Konuşmayı, kanat çırpmayı ve havayı sesle doldurmayı çok severdi. 'Ne güzel bir gün!' diye bağırdı. 'Hadi heyecan verici bir şeyler yapalım!'

Çok uzakta olmayan bir yerde, gölgeli bir eğrelti otunun altında Theo adında bir kaplumbağa yaşırdı. Theo'nun sıcak kahverengi ve zeytin yeşili bir kabuğu vardı ve çenesinin altından bağlanmış küçük, yosun yeşili bir şapka takardı. Acele etmemeyi ve küçük şeyleri fark etmeyi severdi. 'Günaydın, Percy,' dedi yavaş bir gülümsemeyle. 'Bu örümcek ağındaki çiy taneleri minik mücevherler gibi görünüyor.'

Percy dalından hızla aşağı süzüldü. 'Theo! Ormanın derinliklerinde gizli bir şelale olduğunu duydum! Hadi gidip bulalım!' Theo yavaşça başını salladı. 'Kulağa hoş geliyor. Gelirim, ama kendi hızımda gitmem gerekecek.' Percy güldü. 'Sorun değil! Ben önden uçar, seni beklerim.' Ve böylece birlikte yola koyuldular.

Percy kanatlarını ırpıp grdğ her Őey hakkında konuŐtu. 'Őu kocaman aėaca bak! Őu kelebeėe bak! Acele et, Theo!' Ama Theo aėır aėır yrd, kısa bacakları istikrarlı bir Őekilde hareket etti. 'Geliyorum,' dedi sakın bir Őekilde. 'Sadece yryŐn tadını ıkarıyorum.' Percy i ekti. 'ok yavaŐsın!' Ama ok fazla ne umadı.

Kısa süre sonra Percy yerde parlayan bir şey fark etti. 'O da ne?' Hızla aşağı süzüldü. Parlak bir böcekti. 'Ooo, ne parlak!' diye bağırdı Percy. Theo yetişip yakından baktı. 'Bu bir gökkuşağı böceği,' dedi yumuşak bir sesle. 'Kabuğunun ışığı nasıl yakaladığını görüyor musun?' Percy başını yana eğdi. 'Sanırım bu oldukça hoş,' diye kabul etti.

Bir dereye geldiler. Percy hemen karşıya geçmek istedi. 'Hadi, hadi!' diye ısrar etti. Ama Theo kenarda durdu. 'Bak,' dedi. 'Şu taşın altında saklanan balıklar var. Şu nilüfer yaprağında da bir kurbağa.' Percy baktı ve balıkların hızla yüzdüğünü, kurbağanın göz kırptığını gördü. 'Tamam, bu oldukça havalı,' dedi ve sabırla bekledi.

Yürürlerken Percy, Theo'ya gördüğü tüm heyecan verici şeyleri anlattı: yüksek şelaleler, büyük fırtınalar ve uzak diyarlar. Theo dinledi ve gülümsedi. 'Çok fazla harika şey görmüşsün,' dedi. 'Ama hiç bir salyangozun bir yaprağı geçişini izledin mi?' Percy başını salladı. 'Hayır, kulağa sıkıcı geliyor.' Theo sadece gülümsedi ve yürümeye devam etti.

Yol dikleřti ve akan suyun sesi yükseldi. 'Yaklaşmış olmalıyız!' diye bağırdı Percy, kanatlarını ırparak. Theo ağır ağır yürüdü, şapkası sallanıyordu. 'Duyabiliyorum,' dedi. 'Kulağa büyük bir şelale gibi geliyor.' Percy heyecanını zor tutuyordu. 'Hadi, Theo! Acele edelim!'

Sonunda bir eğrelti otu perdesini aralayıp geçtiler ve işte karşılarındaydı: berrak mavi bir göle dökülen pırıl pırıl bir şelale. Havada sis uçuşuyor ve suyun serpintisinde bir gökkuşağı dans ediyordu. 'Vay canına!' diye bağırdı Percy, havada taklalar atarak. 'Muhteşem!' Theo sessizce durdu ve mutlu bir iç çekişle her şeyi içine sindirdi.

Percy göle daldı ve sevinçle konuşarak su sıçrattı. 'Bu şimdiye kadarki en güzel gün!' Yukarı uçtu ve sisin tüylerini gıdıklamasına izin verdi. Sonra Theo'nun bir kayanın üzerinde hareketsiz oturduğunu fark etti. 'Ne yapıyorsun?' diye sordu Percy. 'Sadece izliyorum,' dedi Theo. 'Su müzik yapıyor, yosun da yumuşacık.' Percy yanına kondu.

Percy hareketsiz oturmayı denedi. Önce yerinden fırlayıp bağırmak istedi. Ama sonra suyun müziğini duydu ve gagasında serin sisi hissetti. 'Aslında oldukça güzel,' diye fısıldadı. Theo gülümsedi. 'Sessizlik de heyecan verici olabilir.' Percy başını salladı. 'Sanırım şimdi anlıyorum.' Uzun ve huzurlu bir an boyunca birlikte oturdular.

Sonra Theo, 'Şuraya bak,' dedi. Yavaşça ayağıyla işaret etti. Şelalenin altındaki küçük bir gölde düzinelerce küçük kurbağa yüzüyordu. 'Bunu kaçırdım,' dedi Percy. 'Su sıçratmakla çok meşguldüm.' Kurbağaları kocaman kehribar rengi gözlerle izledi. 'Gizli bir dünya gibi,' dedi yumuşak bir sesle. Theo mutlu bir şekilde başını salladı.

Percy'nin bir fikri vardı. 'Hadi birlikte keşfedelim!' Yukarı uçtu ve yukarıdan gördüklerini seslendi: 'Yosunlu bir mağara var! Bir de kütük köprü!' Theo aşağıdan onu takip etti ve Percy'ye küçük şeyleri gösterdi: minik çiçekler, bir kuş yuvası ve parlak bir çakıl taşı. Harika bir ekip oldular, her biri farklı güzellikleri fark etti.

Güneş batmaya başlarken eve doğru yola çıktılar. Percy bu kez daha yavaş uçu, Theo'nun hızına ayak uydurdu. 'Benimle geldiğin için teşekkürler,' dedi Percy. 'Sessiz şeylerin de heyecan verici olabileceğini öğrendim.' Theo gülümsedi. 'Ben de gürültücü bir arkadaşın macerayı eğlenceli kılabileceğini öğrendim.' İkisi de güldü ve birlikte yürümeye devam ettiler.

Eğreli otu kümesine döndüklerinde Theo şapkasını çıkardı ve boynunu gerdi. 'Harika bir gündü,' dedi. Percy onun üstündeki bir dala tünedi. 'Öyleydi! Yakında başka bir maceraya da çıkabiliriz. Belki gürültülü, belki sessiz.' Theo başını salladı. 'Yeter ki birlikte gidelim.' Ve ertesi gün tekrar buluşmaya karar verdiler.

Böylece papağan Percy ve kaplumbağa Theo en iyi arkadaş oldular. Çok farklıydılar ama birbirlerinin arkadaşlığından keyif alıyorlardı. Percy hâlâ konuşmayı seviyordu ve Theo hâlâ acele etmemeyi seviyordu. Ama artık Percy sessiz güzellikleri fark ediyordu ve Theo da ara sıra güzel bir bağırıştan hoşlanıyordu. Ve biliyorlardı ki, bu en güzel maceraydı.